

Odvážní muži na plavacích kolech

Rybářství, 1994

Už i u nás je uvidíte na některé z přehradních nádrží nebo na hlubších a klidnějších úsecích toků po pás zanořené do vody, usazené v popruzích plavacích kol jak švihají vodu. Neoprénové punčochové kalhoty a „ploutve“ na nohách dotvářejí obraz těchto obojživelníků.

Myšlenka takto rozšířit možnosti rybolovu v podmínkách úbytku a degradace tradičních pstruhařských revírů k nám přišla ze Západu a musí nás těšit, že chytré hlavy a šikovné ruce našich lidí - rybářských nadšenců - dokázaly přinést na trh přinejmenším ekvivalent tohoto malého zázraku.

Proč jsem parafrázoval název známého filmu a použil přívlastek „odvážní“? Rozhodně ne proto, že by rybaření z plavacího kola představovalo pro uživatele riziko. Ono je naopak vzhledem k nízkému položenému těžišti menší než v případě muškaření z loďky a i pravděpodobnost „defektu“, který by poslal lovce ke dnu je minimální a lze jej dalším opatřením (přídavná komora) ještě snížit. Konečně, tuzemský výrobek byl Státní plavební správou shledán způsobilým a ani Ministerstvo zemědělství ČR - pokud lovící dodrží určité zásady - nemá proti jeho používání námitky. Odvahy totiž bude potřeba úplně někde jinde.

Obávám se naší lidské malosti, na kterou naráželo, naráží a ještě dlouho narážet bude vše nové, nezvyklé, vybočující z řady. Obávám se skupinové intolerance rybářů, kteří budou silnými hlasy a siláckými slovy tyto odvážlivce vinit z omezování jejich rybářských práv, vyčítat jim jakési zvýhodňování - další „argumenty“ si lehce dosadíte sami. Přirozeným průvodcem netolerance je agrese. Agrese zlá a nebezpečná. Už vím o olovu, které naštěstí o vlásek minulo hlavu mého přítele na Bystřičce. Nebude, jak už teď sám se smíchem říká, povinnou výbavou rybáře na plavacím kole i přilba? Nebo legislativci, tvůrci rybářského řádu a výbory místních organizací podlehnou agresivním nátlakům nepřejícníků a lov z plavacích kol zakáží vůbec? Vidíte, že probíjet právo na život lovu z plavacího kola bude chtít nemálo odvahy.

Bylo by však i z mé strany netolerantní nezamyslet se nad námitkami druhé strany - rybářů, kteří se obávají rušení při lovu na položenou i plavanou, nepatřičného zvýhodnění jedněch proti druhým. Pochopitelně, zaplávání mezi pruty zvýší krevní tlak každému a ze strany „obojživelníka“ jde v lepším případě o nepozornost, v horším o trestuhodný projev nerybářského chování a právem „budiž takovému

vyspíláno". Zda tu jde o jakési zvýhodnění jedněch vůči druhým, to už je téma pro diskusi. (Ostatně se domnívám, že dosti akademickou). Rybáři na plavacích kolech loví výhradně s umělou nástrahou, vesměs umělou muškou. Oblast, kterou svou udicí obsáhnou, nepřesáhne tudíž 15 metrů a tento hendikep vyrovnávají svou větší pohyblivostí. Rybář loví na položenou ze břehu, díky zátěži i hmotnější nástraze, má akční prostor výrazně větší a i změna místa není vyloučena. Pokud by chtěl někdo argumentovat „oazami klidu“ pro ryby mimo dosah rybářovy udice a halil se do velkých slov o etice a ekologii, toho bych poprosil o malou úvahu o předpokládaném podílu „obojživelníků“ na našich vodách, představuje-li vybavení (plavací kolo, neoprenové punčochy, ploutve) téměř desetitisícovou částku a způsob lovu se omezuje jen na umělou nástrahu - mušku. A o zanedbatelném rušivém vlivu člověka na ryby v jejich prostředí by nejlepší svědectví podali sportovní potápěči.

Obracím se na vás všechny, kteří budete tvořit novou vyhlášku o rybářství, rybářské řády, místní doplňky a popisy revírů. Prosím vás, nepodlehnete nátlaku lidí, kteří velikými hlasy maskují svou malost, malicherné pohnutky, prostou lidskou nepřejícnost, odpor ke všemu novému. Ti budou nekompromisně požadovat zákaz lovu z plavacích kol, nebo v nejlepším případě jeho kvalifikaci jako lov z loděk. Podlehnutí by silně připomínalo pošetilé postoje a opatření - dnes pro zasmání - pánů konšelů a radních ze začátků železnice.